

דף יא.

עין משפט א.

אה"ע סימן קסב סעיף א

א. הכונס את יבמתו, נאסרו צרותיה עליו ועל שאר האחים בעשה ה.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קעג סעיף יא

יא. מי שזנתה אשתו תחתיו בעדים וברצון, ומת בלא זרע, ונפלה לפני אחיו, דינה כדין ערוה, והיא וצרתה פטורות מהחליצה, אבל אם ספק זינתה אם לאו, היא חולצת ולא מתייבמת, וצרתה, או חולצת או מתייבמת.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קטו סעיף ח

ח טז. האומר לאשתו בפני עדים אל תסתרי עם איש פלוני ויש עדים שנכנסה עמו לבית הסתר, ושהתה עמו כדי טומאה, אסורה לבעלה, ותצא בלא כתובה, ואסור לו להתייחד עמה, וכופין אותו להוציאה מביתו. ודוקא שאמר לה בלשון קינוי.

ה. כן היא דעת רש"י והרמב"ם, והעשה הוא "אשר לא יבנה בית אחיו" וילפינן בית אחד הוא בונה ואינו בונה שני בתים, והוי לאו הבא מכלל עשה עשה. ולדעת התוס' עובר בלאו דאשר לא יבנה, ועיין בב"ש.

ו. הגה: וי"א דאפילו זינתה ודאי, צריכה חליצה (השגות הראב"ד). והוא הדין לצרתה, ויש להחמיר. ולכן מי שיש לו אשה שהמירה, אף על גב דודאי זנתה, צרתה צריכה חליצה (מרדכי ריש יבמות וכ"כ מהרא"י סימן רי"ט). אשה שהלך בעלה למדינת הים, ונשאת, ואחר כך בא הבעל ומת, צרתה מותרת להתייבם, ואינה כצרת סוטה (הגהות אלפסי פרק האשה).

ז. כיון שהיא גרמה להאסר עליו ומשמע אפי' נדוני' ונ"מ הפסידה כל דבר שאין בעין, וכ"כ הכנה"ג.

ח. זו תוספת ממרי"ו סי' ח' ברמ"א.

דף יא:

אה"ע סימן י פעיף א

עין משפט א.

- א. לאחר שאדם גירש את אשתו, אפי' זינתה אח"כ מותרת לחזור אליו, אבל אם נתקדשה לשני וגירשה ט או מת אסורה לחזור לראשון.
- הגה: ב. זינתה עם הראשון ואח"כ נתקדשה לשני וגירשה יכולה לחזור לראשון ואפי' שהיתה מיוחדת לו.^ז

אה"ע סימן קפא פעיף ב

עין משפט ה.

- ב. היו בהן פסולות לכהונה, אם בא לחלוץ אינו חולץ אלא לפסולה ולא לכשרה, כדי שלא יפסול אותה לכהונה.^ז

אה"ע סימן קעד פעיף ב

עין משפט ו.

- ב. היתה אסורה לבעלה באיסור לאו או עשה או איסור דרבנן, ומותרת ליבם, יכולה להתייבם; חוץ ממחזיר גרושתו משנשאת, ומת, שהיא חולצת ולא מתייבמת, וצרתה או חולצת או מתייבמת.

ט. מגמ' סוטה דף י"ח וביבמות י"א. ואם נתקדשה לשני וגירשה אפי' שהשני גירשה רק מכח קול אסורה לחזור לראשון. כ"כ הרא"ש בכלל ה' דהעולם אינם יודעים שהגט היה לרווחא דמילתא משום הברא בעלמא, ואפי' אם יכריזו עליה שזה מכח הקול לא מהני דאיכא שלא ישמעו מההכרזה. כ"כ בח"מ.

י. משו"ת הרא"ש כלל כ"ד ומהר"ם פדאוה סי' י"ט.

כ. ממשנה יבמות דף מ"ג ושם בגמ' אמר רב יוסף כאן שנה רבי לא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים לו, וכתב רבינו ירוחם בשם הרא"ש דאם עבר אדם על דברי חכמים מנדין אותו.